

Sprawa C-175/20**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

14 kwietnia 2020 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Administratīvā apgabaltiesa (regionalny sąd administracyjny, Łotwa)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

11 marca 2020 r.

Strona skarżąca w pierwszej instancji i wnosząca odwołanie w drugiej instancji:

SIA SS

Strona przeciwna i druga strona postępowania odwoławczego:

Valsts ieņēmumu dienests (państwowy organ podatkowy, Łotwa)

Przedmiot postępowania przed sądem krajowym

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji strony przeciwnej (organu podatkowego) – oddalającej zażalenie wniesione przez skarżącą i utrzymującej w mocy wniosek o udzielenie informacji, który został do niej skierowany – ze względu na to, że decyzja ta jest sprzeczna z przepisami rozporządzenia (UE) 2016/679 (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych).

Przedmiot i podstawa prawna pytania prejudycjalnego

Na podstawie art. 267 TFUE sąd odsyłający zwraca się o wykładnię kilku przepisów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych i zastanawia się, po pierwsze, nad możliwością zastosowania przesłanek przewidzianych w tym rozporządzeniu, w szczególności w jego art. 5 ust. 1, do wniosku o udzielenie informacji złożonego przez organ podatkowy; po drugie, nad istnieniem zgodnego

z prawem celu, który mógłby uzasadniać wniosek o dane w nieograniczonej ilości i w nieograniczonym okresie czasu, bez wskazania celu przetwarzania takich danych i dotyczący nieokreślonej grupy osób, których dane dotyczą; i po trzecie, kryteriów pozwalających na ustalenie, czy organ podatkowy działający jako administrator danych zapewnia zgodność przetwarzania danych z przesłankami przewidzianymi w tym rozporządzeniu, w szczególności jeśli chodzi o zgodność z prawem przetwarzania danych, ich okazjonalny charakter, ich cele, ich zakres oraz ich formę.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wymogi ogólnego rozporządzenia o ochronie danych należy interpretować w ten sposób, że wniosek o udzielenie informacji złożony przez organ podatkowy, taki jak w niniejszej sprawie, w którym żąda się dostarczenia informacji zawierających znaczną ilość danych osobowych, powinien spełniać wymogi ogólnego rozporządzenia w sprawie ochrony danych (w szczególności jego art. 5 ust. 1)?
- 2) Czy wymogi ogólnego rozporządzenia o ochronie danych należy interpretować w ten sposób, że organ podatkowy może odstąpić od stosowania przepisu art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia, nawet gdy ustawodawstwo obowiązujące w Republice Łotewskiej nie przyznaje takiego uprawnienia wspomnianemu organowi?
- 3) Czy przy dokonywaniu wykładni wymogów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych można uznać, że istnieje zgodny z prawem cel uzasadniający obowiązek – nałożony poprzez wniosek o udzielenie informacji, taki jak w niniejszej sprawie – dostarczenia wszystkich żądanych danych w nieograniczonej ilości i w nieograniczonym okresie czasu, przy czym nie ustalono daty upływu terminu na wykonanie tego wniosku o udzielenie informacji?
- 4) Czy przy dokonywaniu wykładni wymogów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych można uznać, że istnieje zgodny z prawem cel uzasadniający obowiązek – nałożony poprzez wniosek o udzielenie informacji, taki jak w niniejszej sprawie – dostarczenia wszystkich żądanych danych, nawet gdy we wniosku o udzielenie informacji nie wskazano (lub wskazano w sposób niekompletny) celu przekazania informacji?
- 5) Czy przy dokonywaniu wykładni wymogów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych można uznać, że istnieje zgodny z prawem cel uzasadniający obowiązek – nałożony poprzez wniosek o udzielenie informacji, taki jak w niniejszej sprawie – dostarczenia wszystkich żądanych danych, nawet gdy w praktyce dotyczy to w pełni wszystkich zainteresowanych, którzy opublikowali ogłoszenia w sekcji „samochody osobowe” danego portalu?

- 6) Jakie kryteria należy stosować w celu zbadania, czy organ podatkowy działający jako administrator danych zapewnia w należyty sposób, że przetwarzanie danych (w tym również uzyskanie informacji) jest zgodne z wymogami ogólnego rozporządzenia o ochronie danych?
- 7) Jakie kryteria należy stosować w celu zbadania, czy wniosek o udzielenie informacji, taki jak w niniejszej sprawie, jest należycie uzasadniony i ma charakter okazjonalny?
- 8) Jakie kryteria należy stosować w celu zbadania, czy przetwarzanie danych osobowych odbywa się w niezbędnym zakresie i w sposób zgodny z wymogami ogólnego rozporządzenia o ochronie danych?
- 9) Jakie kryteria należy stosować w celu zbadania, czy organ podatkowy działający jako administrator danych zapewnia zgodność przetwarzania danych z wymogami art. 5 ust. 1 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (rozliczalność)?

Przywołane przepisy prawa Unii

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE: motywy 1 i 31, art. 5 (zasady dotyczące przetwarzania danych osobowych), art. 6 (zgodność przetwarzania z prawem) i art. 23 (ograniczenia) ust. 1 lit. e).

Przytoczone przepisy prawa krajowego

Likums „Par nodokļiem un nodevām” (ustawa o podatkach i opłatach): art. 15 ust. 6 (w brzmieniu obowiązującym w chwili wydania wniosku o udzielenie informacji).

Fizisko personu datu apstrādes likums (ustawa o przetwarzaniu danych osobowych): art. 25, ust. 1.

Orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 16 stycznia 2019 r., Deutsche Post (C-496/17, EU:C:2019:26), pkt 53.

Zwięzłe przedstawienie stanu faktycznego i postępowania głównego

- 1 W dniu 28 sierpnia 2018 r. dyrektor Nodokļu kontroles pārvalde (urzędu kontroli skarbowej) w ramach Valsts ieņēmumu dienests (państwowej administracji

podatkowej; zwanej dalej „VID”) przekazał skarżącej wniosek o udzielenie informacji, w którym na podstawie art. 15 ust. 6 ustawy o podatkach i opłatach wezwał ją do odnowienia dostępu VID do informacji dotyczących numerów telefonów ogłoszeniodawców i numerów identyfikacyjnych pojazdów w ogłoszeniach publikowanych na portalu internetowym www.ss.com utrzymywanym przez skarżącą oraz do dostarczenia, nie później niż do dnia 3 września 2018 r., informacji o ogłoszeniach opublikowanych w sekcji „samochody osobowe” tego portalu w okresie od dnia 14 lipca do dnia 31 sierpnia 2018 r. Zwrócono się do niej o przekazanie informacji elektronicznie, w formacie umożliwiającym filtrowanie i wybieranie danych. Zażądano również, aby plik zawierał następujące informacje: link do ogłoszenia, tekst ogłoszenia, markę pojazdu, model, numer identyfikacyjny pojazdu, cenę, numery telefonów sprzedawcy. W przypadku, gdyby nie było możliwe przedłużenie dostępu, zwrócono się do niej o poinformowanie jej o powodzie i zażądano przedstawienia wspomnianych informacji dotyczących ogłoszeń opublikowanych w poprzednim miesiącu najpóźniej trzeciego dnia każdego miesiąca.

- 2 Skarżąca wniosła zażalenie do pełniącego obowiązki dyrektora generalnego VID, kwestionując ów wniosek o udzielenie informacji. Zdaniem skarżącej zakres wniosku o udzielenie informacji nie jest uzasadniony przez ustawę (nie precyzującej ilości informacji, które mają zostać dostarczone) i nie jest zgodny ani z zasadą proporcjonalności, ani z zasadą minimalizacji przetwarzania danych osobowych ustanowionymi w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych, które powinien przestrzegać VID jako administrator danych, gdyż żądane informacje stanowią dane osobowe. We wniosku o udzielenie informacji nie określono ani konkretnej grupy osób, których dane dotyczą, ani przedmiotu lub zakresu planowanego przetwarzania, ani też czasu trwania obowiązku [dostarczenia informacji].
- 3 Decyzją z dnia 30 października 2018 r. (zwaną dalej „decyzją”) VID oddalił to zażalenie i utrzymał w mocy wniosek o udzielenie informacji.
- 4 W uzasadnieniu decyzji wskazano w istocie, że w ramach przetwarzania tych danych organ podatkowy wykonuje funkcje i uprawnienia przyznane mu przez ustawę. W szczególności organ ten jest odpowiedzialny za pobór i kontrolę podatków, opłat i innych danin oraz jest prawnie zobowiązany w ramach tych zadań do nadzorowania działalności gospodarczej i finansowej osób fizycznych i prawnych w celu zagwarantowania, aby owe płatności zostały wpłacone do kas państwowych i do budżetu Unii. Właściwy pobór podatków leży w interesie publicznym. W celu wykonywania tych zadań ustawa przyznaje urzędnikom VID uprawnienie do gromadzenia dokumentów i informacji koniecznych do księgowania i rejestracji zdarzeń powodujących powstanie zobowiązania podatkowego lub do kontroli podatków i opłat. W szczególności zgodnie z art. 15 ust. 6 ustawy o podatkach i opłatach (w brzmieniu obowiązującym w chwili wydania wniosku o udzielenie informacji) podmioty świadczące usługi publikacji ogłoszeń w Internecie są zobowiązane, na żądanie organu podatkowego państwa, do dostarczenia posiadanych przez nich informacji dotyczących podatników,

którzy opublikowali ogłoszenia korzystając z tych usług oraz opublikowanych przez nich ogłoszeń. Z kolei art. 25 ust. 1 ustawy o przetwarzaniu danych osobowych przewiduje, że przetwarzanie takich danych jest dozwolone, jeżeli spełniony jest przynajmniej jeden z względów wymienionych w art. 6 ust. 1 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych. Przepisy art. 6 ust. 2 i 3 owego rozporządzenia dotyczące przetwarzania danych dla celów wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze danych, zadania realizowanego w interesie publicznym przez owego administratora lub umożliwienia sprawowania władzy publicznej powierzonej mu na mocy ustawy są określone w aktach normatywnych dotyczących danego zakresu. Ponadto poufne informacje będące w posiadaniu pozwanej są chronione przez ustawę, w szczególności poprzez zakaz ich ujawnienia nałożony na pracowników organu podatkowego.

- 5 Skarżąca wniosła skargę o stwierdzenie nieważności decyzji do Administratīvā rajona tiesa (sądu administracyjnego pierwszej instancji), podnosząc, że uzasadnienie decyzji również nie wskazywało konkretnego celu przetwarzania danych ani ilości niezbędnych w tym celu informacji. Skarżąca uważa zatem, że wspomniana decyzja narusza zasady przetwarzania danych osobowych przewidziane w art. 5 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, których powinna przestrzegać pozwana jako administrator danych; mianowicie wskazanie jasno określonych kryteriów, na podstawie których żądane informacje powinny zostać wybrane w stosunku do konkretnej grupy osób możliwych do zidentyfikowania.
- 6 Wyrokiem z dnia 21 maja 2019 r. Administratīvā rajona tiesa oddalił skargę, uznając zasadniczo za zasadną argumentację przedstawioną przez pozwaną, zgodnie z którą nie można nakładać żadnego ograniczenia na ilość informacji, do których mogą mieć dostęp organy podatkowe wobec każdej osoby, chyba że zostanie stwierdzone, iż omawiane informacje nie są zgodne z celami organu podatkowego. Zdaniem tego sądu nie ma wątpliwości w tym względzie, ponieważ żądane informacje są niezbędne do zidentyfikowania niezgłoszonej działalności gospodarczej, a przepisy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych mają zastosowanie wyłącznie do skarżącej jako usługodawcy, a nie do VID.
- 7 Wnosząca odwołanie wniosła apelację od tego wyroku do sądu odsyłającego, powtarzając argumenty przedstawione zarówno w pierwotnym zażaleniu, jak i w skardze wniesionej w pierwszej instancji, dotyczące obowiązku przedstawienia przez pozwaną jej uwag co do przydatności ilości żądanych informacji i przestrzegania zasady proporcjonalności, jako że w ramach wskazanego wniosku o udzielenie informacji pozwana powinna również zostać uznana za administratora danych, a zatem powinna spełniać wymogi rozporządzenia. Zdaniem skarżącej ogólne rozporządzenie o ochronie danych nie przewiduje wyjątków, na mocy których krajowy organ administracji miałby być zwolniony z obowiązku przestrzegania ustanowionych w nim wymogów i miałby możliwość przetwarzania danych osobowych według własnego uznania.

- 8 Skarżąca wniosła do sądu odsyłającego o skierowanie do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej pytań prejudycjalnych w przedmiocie wykładni przepisów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych.

Zasadnicze argumenty stron w postępowaniu głównym

- 9 Skarżąca uważa, że ogólne rozporządzenie o ochronie danych ma zastosowanie w niniejszej sprawie, ponieważ w odniesieniu do danych osobowych żądanych we wniosku o udzielenie informacji należy uznać, że pozwana jest administratorem danych w rozumieniu tego rozporządzenia, a zatem powinna spełniać przewidziane w nim wymogi. Jednakże zdaniem skarżącej, składając wniosek o udzielenie informacji, pozwana naruszyła zasadę proporcjonalności, ponieważ wymaga, aby każdego miesiąca przekazano jej znaczną ilość informacji dotyczących nieograniczonej liczby ogłoszeń, nie wskazując konkretnych podatników, przeciwko którym została wszczęta kontrola podatkowa. Wskazuje ona, że wniosek o udzielenie informacji nie wskazuje czasu trwania nałożonego na skarżącą obowiązku dostarczania pozwanej informacji wskazanych w tym wniosku. W związku z tym uważa ona, że pozwana naruszyła zasady przetwarzania danych osobowych ustanowione w art. 5 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (zgodność z prawem, rzetelność i przejrzystość). Podnosi ona, że ani we wniosku o udzielenie informacji, ani w uzasadnieniu decyzji nie sprecyzowano dokładnych ram (celu), w które wpisuje się przewidziane przez pozwaną przetwarzanie danych, ani zakresu niezbędnych informacji (minimalizacja danych). Jej zdaniem we wniosku o udzielenie informacji organ administracyjny powinien zawierać jasno określone kryteria, na podstawie których żądane przez ten organ informacje powinny zostać wybrane dla określonej grupy osób możliwych do zidentyfikowania.
- 10 Pozwana twierdzi, w oparciu o rozumowanie przedstawione w pkt 4 niniejszego streszczenia, że wymogi przewidziane w uregulowaniach Unii nie mogą mieć wpływu na treść zaskarżonej decyzji.

Zwięzłe uzasadnienie odesłania prejudycjalnego

- 11 Spór dotyczy właściwych przepisów i ich wykładni, a także kwestii, czy argumentacja prawna przedstawiona we wniosku VID o udzielenie informacji i w motywach decyzji uzasadnia obowiązek nałożony na skarżącą zaskarżonym aktem administracyjnym.
- 12 W dniu 23 listopada 2016 r. do art. 15 ustawy o podatkach i opłatach wprowadzono zmiany, w ramach których dodano do niego ust. 6. Weszły one w życie w dniu 1 stycznia 2017 r.
- 13 Zaskarżony akt administracyjny opiera się na art. 15 ust. 6 ustawy o podatkach i opłatach (w brzmieniu obowiązującym w chwili wydania wniosku o udzielenie informacji), który przewidywał, że podmioty świadczące usługi publikacji

ogłoszeń w Internecie są zobowiązane, na żądanie organu podatkowego państwa, do dostarczenia posiadanych przez nich informacji dotyczących podatników, którzy opublikowali ogłoszenia korzystając z tych usług oraz opublikowanych przez nich ogłoszeń.

- 14 Z uzasadnienia zmiany przepisów można wywnioskować, że zostały wzięte pod uwagę względy dotyczące proporcjonalności, w szczególności pod kątem przepisów w dziedzinie ochrony danych. W owym uzasadnieniu wskazano, że aby VID mógł zidentyfikować niezgłoszoną działalność gospodarczą w Internecie, konieczne jest zobowiązanie, między innymi, podmiotów świadczących usługi publikacji ogłoszeń do dostarczenia organom podatkowym danych, którymi dysponują lub które zachowują w odniesieniu do działalności gospodarczej innych podatników. Uregulowania, które przyznają VID możliwość żądania takich informacji, są również proporcjonalne w świetle przepisów dotyczących ochrony danych. Podstawowe prawa i wolności osób fizycznych, w szczególności prawo do poszanowania życia prywatnego, są chronione w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez Fizisko personu datu aizsardzības likums (ustawę o ochronie danych osobowych osób fizycznych). Prawo to wynika z art. 96 Latvijas Republikas Satversme (konstytucji Republiki Łotewskiej), który przewiduje, że każdy ma prawo do poszanowania życia prywatnego, domu i korespondencji. Artykuł 116 konstytucji przewiduje natomiast, że prawo to może zostać ograniczone w przypadkach przewidzianych przez ustawę dla ochrony praw osób trzecich, demokratycznej organizacji politycznej, bezpieczeństwa, dobrobytu i moralności publicznej. Przepisy zawarte w projekcie ustawy mają zgodny z prawem cel, a mianowicie wspieranie rozwoju dobrobytu społeczeństwa. Zwalczenie unikania opodatkowania zwiększa dochody finansów publicznych i służy poprawie środowiska handlowego. Ponadto żądając informacji od podmiotów określonych w projekcie ustawy, VID może uzyskać informacje, które co do zasady, biorąc pod uwagę zasady ekonomii cyfrowej (np. niektóre podmioty przechowują w formie cyfrowej informacje o handlu internetowym innych podatników lub o kwotach otrzymanych przy sprzedaży towarów lub świadczeniu usług w środowisku cyfrowym), nie mogą być uzyskane za pomocą innych, mniej restrykcyjnych środków. Ponadto ilość informacji, które uzyska VID nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zgodnego z prawem celu. Informacje zebrane od [...] dostawców usług publikacji ogłoszeń w Internecie to informacje, które są niezbędne do identyfikacji podmiotu gospodarczego [...]. Zawierają one dane dotyczące działalności gospodarczej podatników, a nie życia prywatnego. Mając na uwadze powyższe korzyść dla społeczeństwa będzie miała większą wagę, niż ograniczenie praw osób, jako że przepisy zawarte w projekcie ustawy są proporcjonalne.
- 15 [W obecnym brzmieniu, mającym zastosowanie] w chwili wydania postanowienia odsyłającego, art. 15 ust. 6 wspomnianej ustawy stanowi, że podmioty świadczące usługi publikacji ogłoszeń w Internecie są zobowiązani do dostarczenia na wniosek organu podatkowego państwa posiadanych przez nich informacji w odniesieniu do opublikowanych ogłoszeń oraz podmiotów, które je opublikowały (ogłoszeniodawców). Zakwestionowanie lub skarga wniesiona na

wniosek organów podatkowych państwa o udzielenie informacji nie ma skutku zawieszającego.

- 16 A zatem obecnie przepis ten nie określa już konkretnej grupy osób, to znaczy nie przewiduje, że podmioty świadczące usługi publikacji ogłoszeń w Internecie są zobowiązane do dostarczenia informacji dotyczących podatników, którzy opublikowali ogłoszenia korzystając z tych usług i dotyczących owych ogłoszeń.
- 17 W niniejszej sprawie bezsporne jest, że wykonanie wniosku VID o udzielenie informacji jest nierozdzielnie związane z przetwarzaniem danych osobowych.
- 18 Bezsporne jest również, że VID jest uprawniony do zbierania danych będących w posiadaniu podmiotów świadczących usługi publikacji ogłoszeń w Internecie, które to dane są niezbędne do wykonania określonych środków organów podatkowych. Skarżąca zgadza się na przekazanie organom podatkowym niezbędnych informacji, pod warunkiem że wniosek zostanie złożony zgodnie z wymogami określonymi w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych.
- 19 Chodzi zatem o kwestię, w jakim zakresie VID może wystąpić o udzielenie informacji i czy ilość żądanych informacji może być nieograniczona. Ponadto z rozpatrywanego w niniejszej sprawie wniosku o udzielenie informacji wynika, że wszystkie informacje należy dostarczyć najpóźniej trzeciego dnia każdego miesiąca, bez określenia terminu dla tego obowiązku.
- 20 Spór dotyczy również kwestii, jaki rodzaj informacji należy włączyć do wniosku o udzielenie informacji, zważywszy, że praktyka władz obejmująca przetwarzanie danych osobowych w rozumieniu art. 4 pkt 2 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych powinna być zgodna z uregulowaniami Unii dotyczącymi ochrony tych danych (zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 stycznia 2019 r., Deutsche Post, C-496/17, EU:C:2019:26, pkt 53).
- 21 Artykuł 15 ust. 6 ustawy o podatkach i opłatach nie określa treści wniosku o udzielenie informacji. VID podnosi, że wszystkie informacje dotyczące wszystkich zainteresowanych stron są mu niezbędne. Organ podatkowy zmierza w istocie do przeprowadzenia ciągłych i wyczerpujących kontroli w celu ustalenia, czy miały miejsce ukryte transakcje, czy wykonywana była działalność niezgłoszona, i czy konieczne są konkretne środki organów podatkowych.
- 22 Z uzasadnienia wspomnianej zmiany legislacyjnej należy wyprowadzić wniosek, że proporcjonalność została oceniona w świetle przepisów dotyczących ochrony danych, przy czym stwierdza się jednak zaistnienie sprzeczności w zakresie wymogów nałożonych przez ogólne rozporządzenie o ochronie danych.
- 23 Kwestie dotyczące wykładni przepisów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych w kontekście niniejszego sporu nie były przedmiotem pogłębionej analizy. Niewątpliwie przetwarzanie informacji objętych wnioskiem o udzielenie informacji może naruszać prawa podstawowe szerokiej grupy osób (ponieważ osoby, o których mowa nie zostały zidentyfikowane we wniosku o udzielenie

informacji), a zatem rozpatrywane przetwarzanie danych nie może mieć miejsca bez spełnienia wymogów przewidzianych w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych. Co się tyczy rozpatrywanego w niniejszej sprawie wniosku o udzielenie informacji, należy zauważyć, że jego uzasadnienie jest niewystarczające, aczkolwiek jest to w pewien sposób skompensowane uzasadnieniem decyzji. Nie można jednoznacznie stwierdzić, że taki wniosek o udzielenie informacji można uznać za należycie uzasadniony i okazjonalny, oraz że nie dotyczy on wszystkich informacji zawartych w rubryce „samochody osobowe”, ponieważ organ podatkowy pragnie w istocie przeprowadzać ciągłą i wyczerpującą kontrolę.

- 24 Sąd odsyłający ma wątpliwości co do tego, czy przetwarzanie danych osobowych przewidziane przez VID może zostać uznane za zgodne z przepisami dotyczącymi ochrony danych, które mają zastosowanie w zależności od celu przetwarzania w rozumieniu motywu 31 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych.
- 25 W ramach badania niniejszej sprawy administracyjnej należy ustalić, czy przetwarzanie danych osobowych jest dokonywane w sposób przejrzysty dla osób, których dane dotyczą, czy zażądano informacji zawartych we wniosku o udzielenie informacji do określonych, jednoznacznych i zgodnych z prawem celów oraz czy przetwarzanie danych osobowych odbywa się tylko w zakresie ściśle niezbędnym do wykonywania funkcji VID (minimalizacja danych) w rozumieniu art. 5 ust. 1 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych.
- 26 W celu zbadania powyższych okoliczności należy dokonać prawidłowej wykładni warunków ustanowionych w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych w świetle okoliczności niniejszej sprawy. Akty normatywne nie zawierają szczegółowych kryteriów, na podstawie których można by ocenić, czy administrator danych zapewnia w należyty sposób, że spełnione są przepisy art. 5 ust. 1 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (odpowiedzialność proaktywna). Uregulowania łotewskie nie zawierają bardziej szczegółowych przepisów dotyczących problematyki stosowania przepisów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych takiego, jak rozpatrywane w niniejszej sprawie. Konieczne jest zatem określenie kryteriów, na podstawie których należy ocenić, czy wniosek o udzielenie informacji złożony przez VID jest co do zasady zgodny z podstawowymi prawami i wolnościami, oraz czy może on zostać uznany za konieczny i proporcjonalny w społeczeństwie demokratycznym dla celów ochrony istotnych celów interesu publicznego Unii i Łotwy w dziedzinie podatków i budżetu.
- 27 Należy zauważyć, że we wspomnianym w wniosku o udzielenie informacji nie wskazano żadnego „konkretnego postępowania” prowadzonego przez VID w rozumieniu przepisów rozporządzenia.
- 28 W owym wniosku o udzielenie informacji nie zażądano danych dotyczących określonych osób, lecz wszystkich zainteresowanych, którzy opublikowali ogłoszenia w sekcji „samochody osobowe” portalu; ponadto wymagane jest, aby

informacje te zostały dostarczone najpóźniej trzeciego dnia każdego miesiąca (co oznacza, że skarżąca powinna dostarczyć VID wszystkie informacje dotyczące ogłoszeń opublikowanych w poprzednim miesiącu).

- 29 W świetle powyższego sąd odsyłający ma wątpliwości co do tego, czy taki sposób działania administracji krajowej może zostać uznany za zgodny z wymogami ustanowionymi przez ogólne rozporządzenie o ochronie danych.
- 30 W celu rozstrzygnięcia, czy należy zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z pytaniami prejudycjalnymi, sąd odsyłający wziął pod uwagę, co następuje:
 - 1) istniejące wątpliwości co do prawidłowej interpretacji ogólnego rozporządzenia o ochronie danych;
 - 2) wagę prawidłowej wykładni regulacji Unii Europejskiej dla jednolitego stosowania norm prawnych w państwach członkowskich;
 - 3) braku konkretnie zdefiniowanych kryteriów, na podstawie których można ocenić, czy administrator danych należycie zapewnił zgodność przetwarzania danych (w tym również uzyskania informacji) z wymogami rozporządzenia;
 - 4) decydujące znaczenie wykładni Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dla rozstrzygnięcia w sposób prawidłowy i sprawiedliwy sporu administracyjnego zawisłego przed sądem odsyłającym.